

2. deild menn. SÍF—MB: 0—0 (0—0)

Fótbólts-upplivílsi í Sandavági

MB kendi ekki sína vitjunnar-tíð (hon var í fyrra hálvleiki) og SÍF kann nú sjálfvtt gera av, hvør flytur upp í 1. deild

Hvussu tey nýggju 1. deildar-liðini fara at standa seg er óvist. Men dysturin millum MB og SÍF í Sandavági leygardagin váttaði, at 2. deild hevur ikki bert tvey, men heili trý lið, sum eins væl kundu flutt upp í 1. deild.

Allir spádómar um vánaligan fótbólt og «svartasta morð» vórðu gjørdir til skammar (onkir áskoðarar royndu at birta uppundir, men tað tóktist sum rein tað ikki við spælarnar).

Dómararnir

Liðini bardust um hvønn einasta bólt, rætt er tað, men bert eittans gult kort varð víst (Valdemar á Løgmansbø krøkti Jákup Olsen, ið var um at sleppa leysur); spurningurin er, um liturin ikki átti at

verið reyður, men burtursæð frá hesum, so kom dómara-trioin (Fram) sum heild væl frá dystinum.

Frálíkt fótbólts-spæl

Dysturin sum heild var eyðkendur av sera góðum og kvikum fótbólts-spæli, sum gekk úr enda í annan. Eitt stórt fótbólts-upplivílsi, serliga tá hugsað verður um fortreytirnar fyrri at skapa góðan fótbólt: nógv stóð uppá spæl hjá báðum liðum og vælurin var eitt evju-dýki.

Fyrra hálvleik vóru tað miðvingar, sum høvdu bóltin mest (nógv meira enn SÍF-venjarin Páll Nielsen hevði ætlað teimum), men einki spurdist burturúr. Ikki tí — møguleikarnir vóru nógvir í tali (eins og fyrri SÍF fyrsta hálva tíman av seinna hálvleiki), so nógvir, at tað ikki letur seg gera at endurgeva teir á eini heilari blað-opnu.

SÍF-málverjin

Men antin vóru skotini ov vánalig (darvað av SÍF-verjuleikara) ella var Álvur Samuelson uppá sitt pláss.

SÍF-málverjin spældi ein rímmar dyst hendan dagin; eitt heppið mál í eitt av málunum kundi lættliga havt avgjørt dystin uttan mun til hvussu leikur annars fór.

Tá MB gjørdi endabrestin seinasta korterið, sett SÍF-málverjin bæði liðir og limir í vága og bjargaði naskum skoti frá Jens Eriki Magnussen.

Vandamikil mót-álop

Hóast MB hevði bóltin mest — ella rættari: *júst* tí, at MB hevði bóltin mest, so hevði SÍF nokur sera vandamikil mótálop í fyrra hálvleiki, men SÍF-framherjarnir gjørdu somu syndina sum lagsbrøðurnir í hinum endan-

Alfred Joensen spældi ein rímmar dyst. Hann kann gerast rættiligur stór-spælari

um (vóru kanska ov spentir) ella kom Petur Magnussen ímillum við longsta fingri.

MB undir trýsti

SÍF-venjarin mundi stúra fyrri, at tað kundi enda galdið (hóast verjan stóð seg væl), tí í seinna hálvleiki legði SÍF stóran dent á at koma longur fram á vøllin.

MB-verjan var undir trýsti allan tann fyrsta hálva tíman av seinna hálvleiki. Skot-riðini vóru fleiri og nøsk, men einki bar til — heldur ikki hjá Torkili Nielsen í trunkspæli aftaná hornspark, tá MB-meskarnir mest at kalla bóðu og bønauð um bóltin.

Úrslitið í lagi, men ...

Javnleikurin var í lagi, men spurningurin er, um úrslitið eisini kundi verið órvisi. MB legði sjálvandi hart út, hevði alt at vinna og einki at missa. Her tykir mær, at teir gjørdust og altrair — skuldu kanska havt trýst minni, latið bóltin ganga meira úti á miðjuni og roynt at lirkað SÍF-verjuna við tempo-broytingum og gjøgnumbrotum á veingjunum.

At leggjast altrair í brotsteigin, tá tú hevur leikyvirlutun, munar sjáldan (serliga ikki ímóti verju sum henni hjá SÍF) um tú ikki eisini hevur langskota-hóttan at spæla uppá, og tað hevði MB ikki.

Skilagóður SÍF-taktikkur

SÍF var óivað undir sterri trýsti enn ætlað og kundi

hetta havt kostað bæði stigini, um illa vildi til. Hinegin so er einki at ivast í, tá nú SÍF-verjan megnaði at standa undir tí stóra MB-trýstinum í fyrra hálvleiki, so gjørdi hetta sitt til, at miðvingar mistu vónina um at tað bar til at fáa bóltin í netið.

Uppspælið í mót-álopunum hjá SÍF er sera gott — ikki ov nógvir millum-lendingar á veg ímóti mót-

støðu-málinum og hinvagin heldur ikki fortari enn, at skil er í.

Liðið hevur leikarnar til hetta, men liðið man vera at ivast í, at fær verjan — og tá serliga miðverjan ikki offensivar dygdur, sum gera tað møguligt at flyta spælið longur fram á vøllin — so støðast liðið valla meira enn tað eina árið í 1. deild.

ROYN—HB: 7—1 (7—0)

Málrok í Hvalba

Ein kundi hildið at úrslitið omanfyrri var komið skeivt fyrri, men so er ikki.

Roynd hevur roynst illa í ár. 3 stig høvdu teir fingið aðrenn dystin móti HB leygardagin suðuri í Hvalba.

Regn og vindur

Líkindini at leika fótbólt vóru av teim ringastu, regn og væl av vindi, stórir hyljar allastaðni, sum gjørdur tað trupult at leika góðan fótbólt.

Roynd góða byrjan

Roynd fekk ta bestu byrjan, ein kundi hugsað sær. Longu tá ein min, var leiktur, fingur teir brots-spark, men teir brendu.

HB fekk meira spæl, men teir heilt stórir mál-møguleikarnir komu tí ikki.

Men í teimum síðstu 20 min. av fyrra hálvleiki fingur hvalbingar ikki færri enn 7 mál. Verjan hjá HB var á knønum ferð eftir ferð og komu hvalbingar ofta einsamallir innfyrir HB-málið og gjørdur teir skjótt av. Fyrri hálvleikur endaði 7—0.

Seinni hálvleikur

Hvalbingar vóru nøgdri við tey 7 málini, teir fingur í fyrra hálvleiki. Og HB fekk eitt mál í seinna uppá brotspark, so endaliga støðan gjørdist 7—1.

Við sigrinum hava hvalbingar enn vónir um at sleppa undan niðurflyting til 3. deild, men tað kemur at standa hart á teimum í teimum síðstu dystunum.

HPT.

MB-málverjin Petur Magnussen tryggjar sær bóltin framman aðrenn Jákup Olsen (hvítur), SÍF

